

Processkift 5

Til

Østre Landsret

I 15. afd.'s sagsnr.: B-1802-09

Skatteministeriet
SKAT
Hovedcenteret
Østbanegade 123
2100 København Ø

mod

Peer Kølendorf
Øresundsvej 2A
2920 Charlottenlund

Udover det i de tidligere afgivne processkrifter anførte, som fastholdes, giver de af sagsøgte tidligere afgivne processkrifter anførte mig anledning til at fremkomme med følgende supplerende og præciserende bemærkninger:

1. CODE OF CONDUCT

Sagsøgte har i processkrift C, side 19, opfordret sagsøger til at fremlægge den endelige version af Code of Conduct, såfremt det gøres gældende, at et sådant regelsæt eksisterer. Det gøres i den sammenhæng gældende, at det er uden betydning for sagen, hvorvidt der foreligger en endelig udgave af disse retningslinjer. Afgørende er alene, at sagsøgte *selv* har gjort gældende (Processkift A, side 30, afsnit 5), at brokerne vurderede handler i forhold til et *udkast til memorandum of understanding* mellem de britiske afgiftsmyndigheder og de britiske mobiltelefonfordistributører. I overensstemmelser hermed var det da også udkastet til

Sagens bilag H udgør en enkeltstående mailkorrespondance mellem SKAT og sagsøgte om kunder og leverandører. Sagsøgte **opfordres (21)** til at fremlægge den omtalte liste over kunder og leverandører, idet det bemærkes, at det ikke af mailen fremgår, om den omtalte liste vedrørte kunder og/eller leverandører omfattet af nærværende sag.

Endvidere bemærkes, at indberetninger om leverandører og kunder ikke i sig selv satte SKAT i stand til at afdække momssvigen, herunder den sammenhæng der var i handlerne og mellem de enkelte selskaber, ligesom sådanne indberetninger ikke kan føre til, at sagsøgte blev fritaget fra at varetage sit ledelsesansvar som direktør.

Sagsøgtes anbringende om, at selskabet løbende hver måned indsendte underretning til SKAT om nye leverandører og kunder med henblik på at afdække momssvig bestrides som udokumenteret, og allerede af den grund må sagsøgtes anbringende om egen skyld afvises.

Sagsøgte har, jf. ovenfor, udelukkende fremlagt nogle enkelte sporadiske henvendelser til SKAT, hvoraf kun én, der ikke vedrører de i sagen omhandlede handler, udgør en egentlig henvendelse om en mulig svigagtig aktør. Det er således ud fra sagsøgtes oplysninger udelukket at fastslå, om og i givet fald hvornår der skulle være indtrådt en reaktionspligt for SKAT, og dermed fra hvilket tidspunkt SKAT har udvist egen skyld.

Sagsøgte har ikke dokumenteret, hvornår og i hvilket omfang underretningerne fandt sted, og der er derfor ikke redegjort nærmere for, hvornår SKATs reaktionspligt skulle være indtrådt. Også af denne grund må sagsøgtes anbringende om egen skyld afvises.

Selv hvis sagsøgte som hævdet systematisk indsendte oplysninger i det hævdede omfang om kunder og leverandører, bestrides det, at SKAT herved ville have opnået den fornødne indsigt i handelskæderne til at kunne afdække sagens fulde omfang. Såfremt sagsøgte løbende hver måned skulle have indsendt materiale til SKAT, medfører dette således ikke, at SKAT har udvist egen skyld, eller at sagsøgte herved blev fritaget for det ansvar, der var forbundet med de handler, som selskabet deltog i.

Sagsøgte har til støtte for sit anbringende om egen skyld i sit seneste Processkrift F, side 6f, citeret fra en række interne dokumenter hos SKAT, uden at disse er vedlagt processkriftet, og uden at sagsøgte redegør nærmere for, hvornår og hvorledes han er kommet i besiddelse af dette materiale. Sagsøgte **opfordres (22)** til at fremlægge dokumenterne i deres helhed som bilag i sagen, såfremt sagsøgte ønsker, at disse skal indgå som en del af sagens oplysninger. Samtidig **opfordres (23)** sagsøgte til at oplyse, hvornår og hvorledes han er kommet i besiddelse af SKATs interne dokumenter.

Det er sagsøgtes anbringende, at de refererede dokumenter bekræfter, at SKAT har udvist egen skyld. Det er i den forbindelse sagsøgtes synspunkt, at SKAT havde viden om, at Solid